

[Ove Jensen]

stere i obligationer. Jeg er også ret overbevist om, at det vil være det klogeste for disse investorer fremover at investere i obligationer fremfor i aktier. Der vil, selv under de gældende regler, blive tab: der vil blive tale om kursfald på aktier, også selv om dette forslag ikke bliver vedtaget, for de er alt for højt oppe, og der vil blive mindre interesse i aktieinvestering fremover, selv om dette forslag ikke bliver vedtaget. Derfor vil det være meget uklogt at vedtage et sådant forslag, som vi ved vil medføre en stigende rente og mindre investering i aktier, altså fremme den passive investering fremfor den aktive investering.

Det er et meget dårligt forslag, som fremskridtspartiet vil stemme imod, hvis det nogen sinde kommer til tredjebehandling.

Lykketoft (S):

Adskillige ordførere har beskæftiget sig med forudsætningerne, der har skiftet, og de aftaler, der tidligere har været indgået på dette område.

Hr. Bernhard Baunsgaard ville gerne have hele sandheden, og dertil kan jeg sige om den del af forløbet, jeg har haft direkte indblik i – og det er da også en del af sandheden – at mens vi arbejdede med lempelsen af aktieavancebeskatningen i folketinget i foråret 1981, stillede jeg i et par omgange hr. Bernhard Baunsgaard det spørgsmål, om vi ikke kunne udskyde dette projekt, fordi jeg mente, der var gjort opmærksom på en lang række problemer under folketingsbehandlingen, som gjorde, at det måske ikke var så klogt at gennemføre det uændret på det tidspunkt. Men det blev afvist, og derfor fastholdt vi selvfølgelig det daværende forlig, og det blev gennemført.

Men forudsætningerne har ændret sig. De har ændret sig, som hr. Stavvad også pegede på det, med regeringens ensidige liberalisering af kapitalbevægelserne over for ulandet, sådan at den stimulans af det danske aktiemarked, som var hensigten, nu er blevet til en stimulans af det europæiske aktiemarked. Og det har ændret sig i og med, at regeringen og de radikale i 1983 imod vort råd og imod vore stemmer gennemførte meget vidtgående lempelser i hovedaktionærbeskatningen.

Derfor er det klart, at der ikke er noget forlig på dette område mellem socialdemokratiet og andre partier. Jeg noterer mig også med tilfredshed, at ministerens fabeln om forligsbrud helt er forstummet under debatten her i dag, og det er der god grund til. For under de afsluttede skattereformforhandlinger mellem regeringspartierne og de radikale præciserede vi, at vi ikke betragtede aktieavancebeskatningen som en del af forliget, og vi, hr. Stavvad og jeg, præciserede det ved første- og andenbehandlingen af skattereformlovsforslagene. Der var ingen reaktion, der var ingen anfægtelse fra nogen af de borgerlige ordførere til den bemærkning under nogen af handlingerne. Så det er, om jeg så må sige, retstilstanden politisk.

Dernæst må jeg spørge: hvad med forslagens indhold? Hvem er det, der rammes? Hvad er det i grunden, der sker?

Ja, man overfører jo den nuværende hovedaktionærbeskatning – med visse stramminger, fordi der ikke bliver så store bundfradrag – til alle aktionærer; det vil sige, at alle bliver underlagt den lempeligere skatteprocent, man har på hovedaktionærer, faldende fra det 3. til det 8. år af besiddelsestiden. Jeg forstår slet ikke talen om, at det at indføre et sæt regler, der ligner det, som én gruppe aktionærer allerede har, for alle aktionærer, at det skulle stride mod intentionerne i forbindelse med dobbeltbeskatningens afskaffelse – overhovedet ikke. Så ville også den hovedaktionærbeskatning, som regeringen har gennemført, stride mod dobbeltbeskatningens afskaffelse.

Det, vi har foreslået her, harmonerer i virkeligheden overordentlig godt med skattereformens kapitalafkastbeskatning. Der bliver tale om en effektiv samlet beskatning af selskaber og aktionærer, som for forløb i aktiebesiddelsestid på 10–15 år måske endda ligger i underkanten af en samlet effektiv beskatning på 56, som personligt kapitalafkast vil blive beskattet med.

Så kan man spørge, hvem det er, der vil blive ramt af dette her. Ja, det er antagelig en gruppe på mellem 1 og 3 pct. af samtlige skatteydere, for de praktiske forenklinger i forhold til det store gros af helt små aktionærer, som også var en af intentionerne med 1981-loven, opretholder vi ved simpelt hen at sige, at man kan sælge aktier for 20.000 kr. om året uden overhovedet at komme i be-